MEDITACIJA

Gospodine i mi smo na putu kao oni učenici nekada –
puni pitanja, puni čežnje,
ponekad sporih koraka i umorna srca.

A Ti… Ti nas sustižeš. Ne bučno, ne silno,
nego tiho – kao svjetlo što svane u zoru.

Hodiš s nama kroz naše dane,
kroz riječi koje razumijemo i one koje tek slutimo,
kroz lomove i kroz nade, kroz križeve i kroz uskrsnuće.

I srce… srce počinje gorjeti!
Ne od buke svijeta, nego od tvoje blizine.

Gorjeti – jer si tu. Gorjeti – jer nas poznaješ.
Gorjeti – jer nas nikada ne napuštaš.

U lomljenju kruha – prepoznajemo Te! U tišini srca – susrećemo Te!
U radosti zajedništva – živimo Te!

I više nismo isti. Ne možemo ostati na mjestu.
Ne možemo šutjeti.

Ustajemo! Krećemo!
Nosimo svjetlo u noć, nosimo nadu u tamu,
nosimo Tebe – živoga, uskrsloga!

Jer Ti si put koji ne prestaje, istina koja nas oslobađa,
život koji pobjeđuje svaku smrt.

Ostani s nama, Gospodine, kad dani blijede i kad noći dolaze.
Ostani s nama u svakom koraku, u svakom susretu,
u svakom lomljenju kruha.

I neka naš život postane pjesma – pjesma radosti, pjesma vjere,
pjesma Uskrsa!

Jer Ti živiš. Jer Ti hodiš s nama. Jer si ovdje.

Uskrsli Gospodine – naša nado, naša snago, naša radosti –
ostani s nama zauvijek!